

Sygn. akt V U 141/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 lipca 2019 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Krzysztof Głowczyński

Protokolant: star. sekr. sądowy Magdalena Teteruk

po rozpoznaniu w dniu 30 lipca 2019 r. w Legnicy

sprawy z wniosku A. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wysokość emerytury górniczej

na skutek odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 17 grudnia 2018 r.

znak (...)

oddala odwołanie

sędzia Krzysztof Głowczyński

Sygn. akt VU 141/19

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 17 grudnia 2018 r., znak: (...) przyznał wnioskodawcy A. S. emeryturę górniczą dnia od 01 października 2018 r., tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek. Wysokość świadczenia ustalił na kwotę 7.058,37 zł. Poza okresem 35 lat i 7 miesięcy okresów składkowych (427 miesięcy) oraz 5 miesięcy okresów nieskładkowych, do obliczenia wysokości przyznanego świadczenia uwzględnił przelicznik 1,8 do wyliczonych 360 miesięcy pracy górniczej.

W odwołaniu od powyższej decyzji A. S. zakwestionował jej ustalenia w tej części, w której organ rentowy w odniesieniu do okresu pracy od 27 listopada 1994 r. do 31 stycznia 2000 r. zastosował przelicznik 1,8. W jego ocenie wskazanym przelicznikiem należało objąć nie uwzględnione przez organ rentowy 200, a przypadające na okresy od 27 listopada 1994 r. do 31 stycznia 2000 r. 62 miesiące pracy górniczej oraz od 01 lutego 2000 r. do 30 września 2018 r. 224 miesiące takiej pracy, czyli łącznie 268 miesięcy.

W uzasadnieniu wskazał także, że do okresu zatrudnienia, który został zaliczony w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do emerytury, i w czasie którego był jednocześnie członkiem drużyny ratowniczej, powinien mieć zastosowany przelicznik 1,8. W ocenie wnioskodawcy okres zatrudnienia od 27 listopada 1994 r. do 30 września 2018 r. (281 miesięcy po wyłączeniu okresów nieskładkowych) winien być potraktowany jako okres pracy górniczej

objętej przelicznikiem 1,8. Wnioskodawca nadmienił, iż z uwagi jednak na to, że łączny okres pracy górniczej przy uwzględnieniu przeliczników górniczych nie może być dłuższy niż 540 miesięcy, przelicznik 1,8 należało zastosować do 268 miesięcy a pozostałe 13 miesięcy dodać do okresów składkowych w wymiarze 1:1.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie wskazał, że do ustalenia wysokości emerytury przyjął 203 miesiące pracy górniczej liczonej przelicznikiem 1,8. Organ rentowy podał, że do takiej pracy zaliczył cały okres od 27 listopada 1994 r. do 31 stycznia 2000 r. kiedy wnioskodawca pracował jako górnik pod ziemią i był w tym czasie czynnym członkiem Drużyny Ratowniczej (...) zgodnie z zaświadczeniem z dnia 1 lutego 2000 r. W okresie kiedy wnioskodawca pracował już w Jednostce Ratownictwa (...) w L. w latach 2001-2018 na stanowiskach kierowniczych do pracy górniczej z przelicznikiem 1,8 zaliczono tylko te miesiące, w których ubezpieczony przepracował co najmniej połowę dniówek roboczych w miesiącu. ZUS dodał, że za okres pracy w jednostce ratownictwa górniczego za miesiące w których wnioskodawca nie wykazał co najmniej połowy dniówek roboczych w miesiącu pod ziemią zastosowano przelicznik 1,5 lub 1,3.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy.

Wnioskodawca A. S., ur. (...), w spornym okresie zatrudnienia w (...) S.A. Oddział Jednostka Ratownictwa(...) w L. wykonywał pracę kolejno na stanowiskach:

- od 01 lutego 2000 r. do 31 sierpnia 2003 r. - Mistrza - Kierownika Zmianowego (...) - pod ziemią,
- od 01 września 2003 r. do 15 stycznia 2008 r. - sztygara zmianowego (...) - pod ziemią,
- od 16 stycznia 2008 r. do 31 października 2016 r. - sztygara Zmianowego (...),
- od 01 listopada 2016 r. do nadal – sztygara zmianowego (...)Kierownika Zawodowych (...) - pod ziemią.

W tym czasie, z tytułu wypadku w pracy wnioskodawca pobierał zasiłki chorobowe w okresie od 14 czerwca 2003 r. do 30 września 2003 r. Z innych tytułów zasiłki chorobowe pobierał w okresach: od 02-29 lutego 2012 r., 05-08 maja 2015 r., 16-22 maja 2016 r.

D o w ó d: w aktach emerytalnych – zaświadczenie, k. 12.

Stanowiska pracy wnioskodawcy obejmujące okres od 01 lutego 2000 r. ulegały zmianom wraz ze zmieniającymi się taryfikatorami płacowymi. Zmiana nazewnictwa stanowiska pracy nie wiązała się ze zmianą zakresu obowiązków i wykonywanych czynności. Stanowiska zajmowane w okresie zatrudnienia od 01 lutego 2000 r. odpowiadały nazwą sztygarowi zmianowemu oddziału dołowego według nazwy oddziału, w którym jest zatrudniony. W tym okresie A. S. był zatrudniony w charakterze zawodowego ratownika górniczego i jednocześnie pełnił funkcję kierownika zawodowych pogotowi specjalistycznych.

(...) S.A. Jednostka Ratownictwa(...) w L. jest podmiotem zawodowo trudniącym się ratownictwem górniczym, utworzonym z przekształcenia (...) przy (...) S.A. (...). Do grudnia 1996 r. istniała jako (...) w ramach struktury funkcjonalnej (...). Od stycznia 1997 r. jest samodzielną jednostką ratownictwa funkcjonującą na takich samych zasadach jak (...).

D o w ó d: w tomie II akt emerytalnych – zaświadczenie, k. 14.

Decyzją z dnia 25 lutego 2019 r. znak: (...) organ rentowy przeliczył wnioskodawcy emeryturę od 01 października 2018 r., tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek o emeryturę. Do ustalenia jej wysokości organ rentowy uwzględnił 35 lat i 7 miesięcy okresów składkowych (427 miesięcy okresów składkowych) oraz 5 miesięcy okresów nieskładkowych. Okres pracy górniczej obliczono wg przeliczników: 203 miesiące x 1,8 = 365,4 miesiące, 38 miesięcy x 1,5 = 57,0 miesiące; łącznie 422,4 miesiące. Za okresy pracy na stanowiskach kierowniczych w latach 2001-2018 organ

rentowy zaliczył z przelicznikiem 1,8 te miesiące, w których wnioskodawca przepracował co najmniej połowę dniówek roboczych w miesiącu pod ziemią.

(okoliczności poza sporem)

Sąd zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Co do zasady, stosownie do art. 50d ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016 r. poz. 887), przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury pracownikom zatrudnionym pod ziemią oraz w kopalniach siarki lub węgla brunatnego zalicza się w wymiarze półtorakrotnym okresy pracy w drużynach ratowniczych. Dyspozycją wskazanego uregulowania objęci są zatem tylko i wyłącznie ci pracownicy kopalń, którzy nie tylko są członkami drużyn ratowniczych ale jeszcze ponadto są także zatrudnieni pod ziemią. Nieodzwonne zatem do zaliczenia w wymiarze półtorakrotnym okresów pracy jest świadczenie pracy pod ziemią połączone z członkostwem w drużynie ratowniczej. Konsekwencją wskazanego uregulowania jest uregulowanie zawarte w nadal z mocy art. 194 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych obowiązującym rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 grudnia 1994 r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz.U. z 1995 r. Nr 2, poz. 8). W zawierającym wykaz stanowisk pracy, na których okresy pracy pod ziemią oraz w kopalniach siarki i węgla brunatnego zalicza się w wymiarze półtorakrotnym załączniku 3 do tego rozporządzenia, do podlegających zaliczeniu w wymiarze półtorakrotnym stanowisk zaliczono stanowiska pod ziemią ratowników kopalniach drużyn ratowniczych, ratowników w (...) lub w okręgowych stacjach ratownictwa górniczego i mechaników sprzętu ratowniczego drużyn kopalnianych. Analogicznie zatem także w świetle tego uregulowania półtorakrotnym przeliczeniem objęte są prace wskazanych ratowników o ile wykonują pracę pod ziemią. Co szczególnie w przekonaniu Sądu istotne, wymóg ten odnosi się wyraźnie także do ratowników zatrudnionych między innymi w (...). Jak wynika z zaświadczenia Oddziału (...) w L., jednostka ta od stycznia 1997 r. jest samodzielną jednostką ratownictwa górniczego, funkcjonującą na takich samych zasadach jak wskazana wyżej (...). Zatem także okresy zatrudnionych w O/ (...) w L. ratowników okresy pracy podlegają zaliczeniu w wymiarze półtorakrotnym, o ile pracę wykonują pod ziemią. Prawdłowo zatem ustalając wysokość emerytury górniczej organ rentowy ze względu na niewątpliwą w świetle zebranego materiału fakt, iż w spornym okresie A. S. nie był pracownikiem zatrudnionym pod ziemią, zgodnie z art. 50d ust. 1 pkt 2 ustawy emerytalne okresu tego zatrudnienia nie ustalił w wymiarze półtorakrotnym.

Jedyne jako wyjątek od przedstawionej zasady odstępstwo zostało uregulowane w art. 50d ust. 2 ustawy emerytalnej. Zgodnie z tym przepisem, okresy pracy wymienione w ustępie 1 pkt 2, czyli okresy pracy ratowników drużyn ratowniczych zalicza się w wymiarze półtorakrotnym również tym pracownikom dozoru ruchu i kierownictwa ruchu kopalń, którzy pracują przez co najmniej połowę dniówek roboczych w miesiącu pod ziemią, w kopalniach siarki lub w kopalniach węgla brunatnego. W odwołaniu do orzecznictwa należy zauważyć, że zgodnie z trafnie powołanym przez organ rentowy wyrokiem Sądu Najwyższego – Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 24 września 2015 r., I UK 436/14 (Legalis numer 1350321) prawidłowe odkodowanie art. 50d ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych powoduje, że pracownikom dozoru ruchu i kierownictwa ruchu kopalń – zajmującym stanowiska wymienione w załączniku nr 4 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub r enty (Dz.U. z 1995 r. Nr 2, poz. 8), okresy przynależności do drużyny ratowniczej zalicza się w wymiarze półtorakrotnym wówczas, gdy zajmują w drużynie nie tylko stanowiska wymienione w pkt 21 załącznika nr 3 do tego rozporządzenia, ale jednocześnie pracują przez co najmniej połowę dniówek pod ziemią, w kopalniach siarki lub w kopalniach węgla brunatnego w związku z przynależnością do drużyny ratowniczej. Mając na uwadze, że praca kierownika kopalnianej stacji górniczej, jego zastępcy czy też ratownika specjalisty nie może być stale wykonywana pod ziemią, w ustawodawca wprowadził dodatkowe kryterium przepracowania przynajmniej połowy dniówek roboczych w

miesiącu pod ziemią. W tej konstatacji ratownik specjalista będący czynnym członkiem drużyny ratowniczej, biorącym udział w akcjach ratowniczych i jednocześnie pracownikiem dozoru ruchu i kierownictwa kopalń, zatrudnionym na stanowisku wymienionym w załączniku nr 4 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 r., który pracuje pod ziemią co najmniej połowę dniówek roboczych ma uprawnienie do zaliczenia okresu takiej pracy w wymiarze półtorakrotnym. Jak wynika wprost z informacji jakie wynikają ze znajdujących się w aktach ubezpieczeniowych zaświadczenia z dnia 10 października 2018 r., pisma jego pracodawcy z dnia 26 listopada 2018 r., wymieniony w spornym okresie od 01 lutego 2000 r. jest zatrudniony na stanowisku sztygara zmianowego. Jest zatem w przekonaniu Sądu osobą dozoru ruchu w rozumieniu załącznika nr 4 pkt 7 wskazanego wyżej rozporządzenia. Ze względu zatem na status ratownika zatrudnionego w samodzielnej jednostce ratownictwa górniczego, funkcjonującej na takich samych zasadach jak (...) oraz zatrudnienie na stanowisku pracownika dozoru ruchu, zaliczeniu w wymiarze półtorakrotnym podlegają tylko te miesiące pracy, w których pracował co najmniej połowę dniówek pod ziemią. Jak wynika z odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy ze spornego okresu zatrudnienia w wymiarze półtorakrotnym zaliczył te miesiące, w których wnioskodawca wykazał wskazaną wyżej ilość dniówek. Brak jest zatem podstaw, by pozostałe miesiące pracy, w których A. S. nie przepracował co najmniej połowy dniówek w miesiącu pod ziemią, zaliczyć w wymiarze półtorakrotnym.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.